

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.-G., spol. s r.o.**, so sídlom V., IČO: X., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. F. K., advokátom, so sídlom R., IČO: X., proti žalovanému: **A. -S., a.s.**, so sídlom D., IČO: X., v konaní **o zaplatenie sumy 5 031,57 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2Cb 55/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 09. 05. 2013 č. k. 14Cob 2/2013-109, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo uznesením z 20. 09. 2012 č. k. 2Cb 55/2012-94 výrokom I/ konanie zastavil. Výrokom II/ žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 995,56 eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení poukázal na žalobu doručенú súdu dňa 09. 05. 2012, ktorou žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 5 031,57 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5 031,57 eur od 04. 01. 2012 do zaplatenia, sumy 292,16 eur za náklady na znalecký posudok a trov konania. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby z 15. 05. 2012, vzhľadom na úhradu žalovanej istiny 5 031,57 eur na účet žalobcu dňom 09. 05. 2012, súd prvého stupňa uznesením z 26. 06. 2012 č. k. 2Cb 55/2012-54 konanie v časti o zaplatenie sumy 5 031,57 eur zastavil. Ďalším podaním, doručeným súdu 17. 07. 2012, žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu, nakoľko žalovaný 11. 07. 2012 zaplatil na účet žalobcu i príslušenstvo žalovanej pohľadávky, t. j. 9 % ročný úrok z omeškania zo žalovanej sumy

od 20. 01. 2012 do 09. 05. 2012 v sume 135,23 eur a náklady vo výške 292,16 eur za vypracovanie znaleckého posudku. Žalobca z dôvodu hospodárnosti konania netrval na zaplatení rozdielu, neuhradenej sumy 21,09 eur, t. j. 9 % ročného úroku z omeškania zo žalovanej sumy od 04. 01. 2012 do 20. 01. 2012. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Vo vzťahu k výroku II/ o trovách prvostupňového konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p., § 142 ods. 3 O. s. p., § 149 ods. 1 O. s. p., § 339 ods. 2 Obchodného zákonníka a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Súd prvého stupňa podľa zisteného stavu vo veci vyhodnotil, že žaloba bola podaná dôvodne a k jej späťvzatiu došlo len v dôsledku správania sa žalovaného. K plneniu žalovaným došlo až po uplynutí 15-dňovej lehoty, určenej žalobcom na plnenie dlhu; posledný deň tejto lehoty pripadol na 04. 05. 2012, ktorá skutočnosť musela byť známa aj žalovanému. Súd prvého s poukazom na ustanovenie § 339 ods. 2 Obchodného zákonníka konštatoval, že nebezpečenstvo a náklady od doby poukázania peňazí až do doby pripísania platenej sumy na účet veriteľa alebo vyplatenia sumy veriteľovi v prípade pošty, znáša dlžník. Dlžník musí počítať s časom trvania bankovej operácie. Bolo teda na žalovanom, aby žalobcovi najneskôr v posledný deň lehoty na plnenie dal na vedomie, že bude dobrovoľne plniť, čím by odpadol dôvod na strane žalobcu na podanie žaloby. Preto súd prvého stupňa priznal žalobcovi ním uplatnené a vyčíslené trovy právneho zastúpenia splnomocneným právnym zástupcom – advokátom.

Na odvolanie žalovaného proti výroku II/ o trovách prvostupňového konania Krajský súd v Žiline uznesením z 09. 05. 2013 č. k. 14Cob 2/2013-109 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II/ zmenil tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov prvostupňového konania. Zároveň žalovanému nepriznal ani náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení splnil aj svoju zákonnú povinnosť, keď dostatočne v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol dôvody, pre ktoré navrhnutý dôkaz nevykonaný (§ 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.).

Pre rozhodovanie o trovách konania vo všeobecnosti platí, že náhradu trov sporového konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Z dikcie ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. vyplýva, že pri aplikovaní tohto ustanovenia zákona je potrebné otázku, či účastník konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, posudzovať podľa procesného výsledku. Medzi procesným zavinením niektorého z účastníkov a tým, že konanie muselo byť zastavené, musí existovať príčinná súvislosť. Z dokazovania v prvostupňovom konaní bolo nepochybné, že žalovaný zaplatil žalobcovi na účet sumu (istinu) 5 031,57 eur dňa 09. 05. 2012 (výpis z účtu na č. 1. 92 spisu), sumu 135,23 eur (9 % úroky z omeškania ročne zo sumy 5 031,57 eur od 20. 01. 2012 do 07. 05. 2012; podľa vyjadrenia žalovaného na č. 1. 87 spisu) a sumu 292,16 eur (náklady na znalecký posudok) dňa 11. 07. 2012. Zostatok úrokov z omeškania vo výške 21,90 eur žalovaný žalobcovi nezaplatil. Žalobca zobral žalobu podaniami zo dňa 15. 05. 2012 (č. 1. 47 spisu) a zo dňa 16. 07. 2012 (č. 1. 84 spisu) v celom rozsahu späť, dôsledkom týchto dispozitívnych úkonov žalobcu bolo zastavenie celého konania (§ 96 ods. 1, 3 O. s. p.).

S poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., v časti o zaplatenie sumy (5 031,57 eur + 21,90 eur =) 5 053,47 eur prijal odvolací súd záver o zavinení žalobcu za zastavenie konania, a to späťvzatím žaloby, ktoré späťvzatie nevyvolal svojim správaním žalovaný. Keďže suma 5 031,57 eur bola žalovaným nepochybne zaplatená pripísaním na účet žalobcu dňa 09. 05. 2012, potom žaloba o túto sumu v deň začatia konania na súde 09. 05. 2012 nemohla byť hodnotená ako dôvodná. V časti o sumu 21,90 Eur sa žalobca sám rozhodol nepokračovať v konaní. Preto ani v tejto časti neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. (dôvodnosť žaloby a kumulatívne vyvolanie jej späťvzatia správaním žalovaného), pre ktoré by mal nahradiť trovy konania žalobcu žalovaný.

Ohľadom zvyšnej sumy o (292,16 eur + 135,23 eur =) 427,39 eur, ktorú žalovaný nepochybne zaplatil až v priebehu konania na prvostupňovom súde, bolo podľa odvolacieho súdu dôvodné aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p.; v tejto časti zastavenie konania nepochybne zaviniť žalovaný.

V sumáre však zastavenie prevažnej časti konania spôsobil žalobca (§ 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.), preto by mal nahradiť trovy prvostupňového konania žalovanému. Pokiaľ však išlo o rozsah tejto náhrady, v závislosti od miery zavinenia za zastavenie konania, odvolací súd považoval za relevantné, že v danej veci išlo o sporové konanie, ktoré primárne ovláda zásada úspechu vo veci, t. z. podľa výsledku konania, ktorú zásada zavinenia len dopĺňa.

Pri zohľadnení (čistého) zavinenia žalobcu 5 053,47 eur voči (čistému) zavineniu žalovaného 427,39 eur, čo tvorí 92,2 % : 7,8 % za zastavenie konania, tak pri pomernom rozdelení výška náhrady trov na strane žalovaného by tvorila 84,4 % jeho trov celého prvostupňového konania. Keďže žalovaný si náhradu trov prvostupňového konania neuplatnil, vznik takýchto trov v prvostupňovom konaní ani nebol zistený, odvolací súd nepostupoval podľa § 151 ods. 4 O. s. p. a bez ďalšieho rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 10 O. s. p., § 151 ods. 1, 2, 4 O. s. p., keď trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca. Dovolateľ sa nestotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu, že žalobca (dovolateľ) späťvzatím žalobného návrhu zaviniť zastavenie konania. Uviedol, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej poistenej zmluvy riadne a včas nesplnil, a preto musí niesť zodpovednosť spočívajúcu v povinnosti uhradiť žalobcovi príslušenstvo pohľadávky (náklady žalobcu), ktoré vznikli na strane žalobcu z dôvodu podania a následného späťvzatia žaloby. Podľa dovolateľa žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko žalobca ako veriteľ riadne vyzval žalovaného ako dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy, žalovaný v primeranej lehote dlžnú sumu neuhradil, keďže v čase podania žaloby nebola dlžná suma uhradená pripísaním na bankový účet žalobcu. Dovolateľ tiež poukázal na skutočnosť, že žalovaný počas konania uhradil i príslušenstvo pohľadávky (úrok z omeškania), čím fakticky uznal dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že žalobcovi prizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Podľa názoru žalovaného je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vecne správne, keďže jeden z predpokladov rozhodnutia súdu o trovách konania v zmysle § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p., t. j. dôvodnosť podania žaloby, nebol naplnený. Dodal, že v prejednávanej veci zaviniť zastavenie prevažnej časti konania žalobca. Ďalej poukázal na ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie žalobcu nie je prípustné a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 20.6.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O.s.p. / po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania / § 240 ods. 1 O.s.p. /, ktorý je zastúpený advokátom / § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. /, najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

V prejednávanej veci odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, t.j. v časti, ktorá má povahu uznesenia.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností / § 109 ods. 1 písm. c/ na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, sú stanovené v odseku 2 uvedeného ustanovenia.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach, týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p., proti uzneseniu o trovách konania nie je prípustné dovolanie bez ohľadu na to, či odvolací súd vo svojom uznesení potvrdí alebo zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladá dovolaciemu súdu povinnosť vždy prihliadať na prípadnú procesnú vadu, uvedenú v § 237 O.s.p., bez ohľadu na to, či takúto vadu účastník namieta alebo nie. Dovolací súd sa preto neobmedzil iba na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale tiež skúmal, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd, uvedených v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

Dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ nenamietal a v dovolacom konaní tieto vady ani neboli zistené. Prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu proti výroku o trovách konania nie je podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné a vada konania v zmysle

§ 237 písm. a/ až g/ nebola zistená, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5, veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovanému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, trovy nevznikli, neboli mu preto priznané.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová